

خانهء مادری

برای بم و زیروزیرهای زندگی

در سرایشِ زمان

و فغانی که سخت و گران

از میانِ آوارِ خفقان و حرمان

برآمده بود،

سر در جیب،

با صدائی که پُر از دردِ دوران

تهی از شوق، پریشان،

خام خامش می شد،

به ستوه آمده از

سستی سوزندهء پالکی و قافله و همراهان

سراسیمه و سرگردان

من زِ خود پرسیدم

خانهء مادریم پوده چه شد؟

خنده از هشتی این خانه،

غمناک و غریب،

آه، کی پر زد و رفت؟

بوم در بوم چه شد؟

حوضخانه

با اشکِ کدامین شب و شک

گشت تار و نمور

اندک اندک؟

صندوقخانه

سرد و تنگ و بی مایه چه شد؟

نخلِ خوش خوشه لبِ مهتابی را

چه کسی شاخه شکست؟

خسته از غم نالهء من

پنجره فریاد برآورد که باز

خانه رخشان سازم

گر مرا بگشائی !

آفتابی است چنین

دیده بگشای و ببین !

ارسی داد زد از سرِ درد

دستگیره منتظر و پابرجاست

تو بچرخانش و ببوی

نفحهء صبح و سپیده بر در و دیوارِ اتاق !

آینه بر لب طاقچه شوریده بگفت

گر بسابی از رویم زنگ و غبار

جمله خواهم خواند جنگی به جمال

از جهانی که تنها

به جهد حاصل آید.

اسپریچک (۱) لبِ بام

گلواژه سرود و لبخند

و آورد خبر

از بوسهء باران و بهار

که به راهنند و پابرجای.

و چُغوکِ (۲) چموشِ چمان

چنگِ چهچه و رودِ صعود

از سینه برون آورد نرم و روان

و بپرسید به ناز

سنگ تا کی تو ببندی بر پای؟

هان، چون نخوانی نغمهء آن جانِ جوان؟

سی سه لالنگ (۳) چو دید این بزم نوید

دم بجنباند به وجد و خوش رقصید.

سرخ صورت

از صحبتِ خانهءِ مادری و حرکت این جانوران

خویش را گفتم پاک و عیان

کمتر از ذره نیستی (۴)

بی شک و گمان

سر فراز و بپاخیز با دلِ شاد

با بداعت برای هستی

تا که هستی مهمان این خاک و سَرای

زنده رودی بنواز !

زنده شعری بسُرای !

توضیحات:

(۱) اسپریچک: پرستو

(۲) چُغوک: گنجشک

(۳) سی سه لالنگ: دُم جنبانک

(۴) حافظ: کمتر از ذره نه ای پست مشو مهر بورز / تا به خلوتگه خورشید رسی چرخ زنان

Rotenburg an der Fulda

بیست و ششم بهمن ماه هزار و سیصد و نود و دو

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cliff_Swallow-27527-2.jpg?uselang=fa

